

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 3116201591
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3116201591.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: KOMA SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Mlynárovce - Štúrova 140, Nitra, IČO: 35 941 472, zast. advokátom JUDr. Petrom Bartošom, so sídlom Kolárovo námestie 9, Bratislava, proti povinnému: T. K., bytom V. XXX, O., o vymoženie 6.008,80 eurs príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 59Er/133/2016, na dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2CoE/298/2016-126 zo dňa 15. 11. 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- II. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 59Er/133/2016-40 zo dňa 01. 03. 2016 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“ alebo „EP“).

2. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 27. 01. 2016 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného zo dňa 14. 01. 2016, na základe ktorého bolo začaté exekučné konanie. Následne dňa 01. 02. 2016 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ako exekučný titul bol k návrhu pripojený rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/112/2015, vydaný Rozhodcovským súdom Royal Development dňa 02. 11. 2015. V návrhu na začatie exekúcie oprávnený uviedol, že sa žalobou podanou na rozhodcovský súd domáhal, aby mu rozhodcovský súd uznal podľa § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) voči povinnému ako predsedovi predstavenstva spoločnosti Euro Continental Building, a.s. náhradu škody. Súd sa oboznámil so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným

titulom, Rámcovou zmluvou o podnikateľskom nájme hnuiteľných vecí NZ č. 048-1491161 zo dňa 01. 06. 2014, Dodatkom č. 1 k NZ a Všeobecnými podmienkami pre prenájom kontajnerov (ďalej len „VPP“). Zistil, že oprávnený a spoločnosť Euro Continental Building, a.s., uzavreli dňa 01. 06. 2014 Rámcovú zmluvu o podnikateľskom nájme hnuiteľných vecí NZ č. 048-1491161, pričom za spoločnosť Euro Continental Building, a.s. konal povinný ako predseda predstavenstva. V článku 6 - Záverečné ustanovenia, bod 6.6 posledná veta sa zmluvné strany dohodli na uplatnení rozhodcovskej doložky Rozhodcovského súdu Royal Development v zmysle čl. 6 ods. 6.8 VPP. Rozhodcovská doložka bola uzavretá medzi zmluvnými stranami Rámcovej zmluvy o podnikateľskom nájme hnuiteľných vecí NZ č. 048-1491161 zo dňa 01. 06. 2014, a teda medzi oprávneným a spoločnosťou Euro Continental Building, a.s.. Hoci za túto spoločnosť konal povinný ako predseda predstavenstva spoločnosti, nemožno v tomto prípade aplikovať rozhodcovskú doložku, a teda založiť právomoc rozhodcovského súdu aj voči povinnému ako fyzickej osobe. Povinný ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou vyššie uvedenej rámcovej zmluvy, ktorej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, a teda rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať prípadný spor medzi povinným a oprávneným. Medzi oprávneným a povinným nedošlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., nakoľko zákon predpokladá, že ide o dohodu medzi zmluvnými stranami. Právne úkony sú prejavy vôle smerujúce ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“). Konanie subjektu, ktoré tejto definícii nezodpovedá, nemožno považovať za právny úkon, a preto nemožno uvažovať ani o jeho prípadnej platnosti, či neplatnosti. Z obsahu predloženej rámcovej zmluvy nevyplýva, že by povinný ako fyzická osoba jednoznačne a určito prejavil svoju vôľu uzavrieť rozhodcovskú doložku pre prípad riešenia sporov vzniknutých z tohto zmluvného vzťahu v zmysle § 3 ods. 1 zákona 244/2002 Z. z. Z obsahu znenia rozhodcovskej doložky je zrejmé, že táto sa mala týkať len zmluvných strán. V danom prípade rámcovú zmluvu, ktorej súčasťou je aj predmetná rozhodcovská doložka, podpísal oprávnený a spoločnosť Euro Continental Building, a.s.. a nie povinný ako fyzická osoba. Z uvedeného vyplýva, že exekučný titul vydal orgán, ktorý na jeho vydanie nemal právomoc, a teda exekučný titul sa stal právne nulitným aktom. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd [uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) sp. zn. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18. 01. 2013]. Pokiaľ by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/122/2011 zo dňa 09. 02. 2012). Na základe uvedeného súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa § 44 ods. 2 tretej vety Exekučného poriadku zamietol pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

3. Na odvolanie oprávneného, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, uznesením č. k. 2CoE/298/2016-126 zo dňa 15. 11. 2016, prvoinštančné uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), potvrdil.

4. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v danej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 14. 01. 2016, súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Jakubcovi doručený dňa 27. 01. 2016, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému o vymoženie sumy 6.008,80 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Royal Development sp. zn. RD/112/2015 zo dňa 02. 11. 2015 a ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16. 11. 2015. Rozhodcovským rozsudkom bol žalovaný (povinný v tomto exekučnom konaní) zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi (oprávnený v tomto exekučnom konaní) sumu vo výške 6.284,80 eur, úrok z omeškania vo výške 18.25 % ročne

zo sumy 366,-- eur od 05. 01. 2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18.25 % ročne zo sumy 366,-- eur od 17. 12. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18.25 % ročne zo sumy 156,-- eur od 02. 12. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18.25 % ročne zo sumy 156,-- eur od 12. 12. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 366,-- eur od 14. 11. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18.25 % ročne zo sumy 366,-- eur od 04. 03. 2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 366,-- eur od 16. 02. 2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 1737,96 eur od 15. 03. 2015 do zaplataenia a poplatok za rozhodcovské konanie výške 276 eur.

5. Odvolací súd uviedol, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorou je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní (§ 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z.). Poukázal na ust. § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. a zdôraznil, že pokiaľ by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc, a teda by nepochybne išlo o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Za opodstatnený a zákonom podložený vyhodnotil odvolací súd taký postup súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku v prvom rade skúma, či bola uzavretá rozhodcovská zmluva. Vo vzťahu k uvedenému dodal, že uvedený postup exekučného súdu nie je posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeruje k „zrušeniu“ takéhoto rozhodcovského rozhodnutia, exekučný súd je však povinný preskúmať, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor.

6. V nadväznosti na vyššie konštatované odvolací súd uviedol, že oprávnený v danej veci predložil ako exekučný titul vyššie označený rozsudok Rozhodcovského súdu Royal Development - RSRD, so sídlom v Hruboňovo, Suľany 243, IČO: 45 741 905, vydaný rozhodcom Ing. Milošom Váľachom pod sp. zn. RD/112/2015 zo dňa 02. 11. 2015. Právomoc rozhodcovského súdu mala vyplývať z dojednanej rozhodcovskej doložky v Rámcovej zmluve o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. 048-1491161 zo dňa 01. 06. 2014, Dodatku č. 1 k NZ a zo Všeobecných podmienok pre prenájom kontajnerov. Odvolací súd preskúmaním označených listín zistil, že rozhodcovská doložka bola uzavretá medzi zmluvnými stranami Rámcovej zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelných vecí NZ č. 048-1491161 zo dňa 01. 06. 2014, a teda medzi oprávneným a spoločnosťou Euro Continental Building. a.s. Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že na podklade tejto rozhodcovskej doložky nebola platne založená právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť spor medzi povinným - T. K. a oprávneným, pretože za spoločnosť Euro Continental Building. a.s. konal povinný ako predseda predstavenstva spoločnosti. Nemožno preto aplikovať rozhodcovskú doložku a založiť právomoc rozhodcovského súdu voči povinnému ako fyzickej osobe. Povinný ako fyzická osoba nebol zmluvnou stranou rámcovej zmluvy, ktorej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, a teda rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať prípadný spor medzi povinným a oprávneným. Medzi oprávneným a povinným nedošlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., nakoľko zákon predpokladá, že ide o dohodu medzi zmluvnými stranami. Z obsahu predloženej rámcovej zmluvy nevyplýva, že by povinný ako fyzická osoba jednoznačne a určito prejavil svoju vôľu uzavrieť rozhodcovskú doložku pre prípad riešenia sporov vzniknutých z tohto zmluvného vzťahu v zmysle § 3 ods. 1 zákona 244/2002 Z. z..

7. Zdôrazniac, že rámcovú zmluvu, ktorej súčasťou je aj rozhodcovská doložka, podpísal oprávnený a spoločnosť Euro Continental Building. a.s. a nie povinný ako fyzická osoba, odvolací súd skonštatoval, že predložený rozhodcovský rozsudok vydal orgán, ktorý na jeho vydanie nemal právomoc, nakoľko medzi oprávneným a povinným nebola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva, ide o nulitný právny akt a nie o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku. Odvolací súd záverom zdôraznil, že ak je exekučný súd povinný zastaviť exekúciu aj bez návrhu vždy vtedy, keď

vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (takou okolnosťou je aj neexistencia vykonateľného exekučného titulu), je exekučný súd povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie vtedy, keď okolnosť takejto povahy vyjde najavo už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

8. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 12. 2016.

9. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie oprávnený (písomným podaním zo dňa 05. 01. 2017, prvoinštančnému súdu doručeným dňa 11. 01. 2017 na č. l. 131- 138 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením podľa § 420 písm. f/ C. s. p. tvrdiac, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s tými jeho námietkami, ktoré sú pre posúdenie veci rozhodujúce, čo má za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia, argumentujúc uznesením NS SR sp. zn. 1 Cdo 232/2000, nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Ústavný súd SR“ alebo „ÚS SR“, sp. zn. I. ÚS 26/1994 z 10. 05. 1994). Tvrdí, že odvolací súd sa dopustil zásadného právneho pochybenia pri posudzovaní svojej právomoci ako exekučného súdu a prisúdil si väčšiu arbitrabilitu ako mu zákon umožňuje, konajúc v diametrálnom rozpore s prejudikovaným názorom ÚS SR sp. zn. I. ÚS 483/2014 zo dňa 10. 09. 2014, uzneseniami NS SR sp. zn. 6ECdo/7/2013 z 26. 06. 2013 a sp. zn. 5Cdo/291/2010 z 29. 03. 2011.

10. Prípustnosť dovolania oprávnený vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p. tvrdiac, že odvolací súd, aj súd prvej inštancie použili neplatnú právnu normu zákona č. 244/2002 Z. z., ktorá platila do 31. 12. 2014. Oprávnený tvrdí, že obidva súdy pri svojej rozhodovacej praxi neoddeľujú právnu aplikáciu zákona č. 244/2002 Z. z. o obchodnej arbitráži a zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskej arbitráži. Rozhodcovský rozsudok RD/112/2015 z 02. 11. 2015, ktorý je exekučným titulom v predmetnej veci, bol vydaný v obchodnom spore podľa § 194 ods. 9 ObchZ, napriek tomu súd na tento exekučný titul aplikoval ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskej arbitráži, v dôsledku čoho je uznesenie odvolacieho súdu nepreskúmateľné.

11. Oprávnený vyslovil názor, že exekučný súd od 01. 01. 2015 nie je oprávnený preskúmať rozhodcovský rozsudok, resp. doložky v rozhodcovských rozsudkoch, ktoré boli vydané v nespotebiteľskej veci podľa zákona č. 244/2002 Z. z., naopak, pokiaľ rozhodcovský rozsudok spĺňa formálne kritériá exekučného titulu, exekučný súd je povinný exekúciu povoliť, resp. vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Tvrdí, že vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy je oprávnený posudzovať na základe žaloby iba kauzálny príslušný okresný súd.

12. Oprávnený ďalej vyslovil, že od 01. 01. 2015 rozhodcovská zmluva podľa zákona č. 244/2002 Z. z. nemusí byť uzatvorená priamo medzi sporovými stranami, ale môže vzniknúť iba tým, že sa sporových strán týka, ako iná zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka vo vzťahu, na ktorý sa vzťahuje rozhodcovská zmluva. V takom prípade sa rozhodcovská zmluva nemusí ani dokazovať a jej existencia sa berie za preukázanú. Uviedol, že rozhodcovské konanie RD/112/2015 bolo obchodným sporom voči osobe predsedu predstavenstva - povinného a bolo vedené podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Tomuto rozhodcovskému konaniu predchádzali rozhodcovské konania RD/4/2015 a RD/15/2015 voči spoločnosti Euro Continental Building, a.s., v ktorej spoločnosti bol povinný predsedom predstavenstva a jediným akcionárom. Z uvedených rozhodcovských konaní vznikli právoplatné exekučné tituly voči spoločnosti Euro Continental Building, a.s., voči ktorej bola povolená exekúcia dňa 07. 05. 2015 Okresným súdom Bratislava II. Súdny exekútor zistil, že spoločnosť povinného je nemajetná a exekúciu nedokáže vymôcť. Oprávnený na základe týchto informácií podal žalobu na rozhodcovský súd voči povinnému, predsedovi predstavenstva o náhradu škody podľa § 194 ods. 9 ObchZ.

13. Oprávnený tvrdí, že rozhodcovské konanie RD/112/2015 voči povinnému prebehlo v súlade s procesnými podmienkami podľa zákona č. 244/2002 Z. z.. Povinný, v konaní zastúpený advokátom, si riadne prevzal žalobný návrh s oznámením o prijatí funkcie rozhodcu a oznámením o začatí rozhodcovského konania dňa 07. 09. 2015 s tým, že podal aj žalobnú odpoveď. So všetkými námietkami

povinného sa rozhodcovský súd vysporiadal rozhodcovským uznesením z 02. 10. 2015 a ustálil, že má právomoc vo veci rozhodnúť a medzi stranami sporu existuje platná rozhodcovská zmluva. Povinný si rozhodcovské uznesenie prevzal dňa 08. 10. 2015, rozhodcovský rozsudok RD/112/2015 (exekučný titul) prevzal dňa 14. 11. 2015. Povinný v 30 dňovej lehote návrh na príslušný súd, aby rozhodol o námietke existencie rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z., nepodal, pričom nepodaním takéhoto návrhu sa vychádza zo skutočnosti, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá platná rozhodcovská zmluva. Povinný rovnako nenapadol rozhodcovský rozsudok v 60 dňovej lehote na príslušnom súde podľa § 40 ods. 1 a § 41 zákona 244/2002 Z. z.. Preto podľa oprávneného neexistuje dôvod tvrdiť, že medzi oprávneným a povinným nebola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva a že rozhodcovský rozsudok RD/112/2015 nie je právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Oprávnený je toho názoru, že Krajský súd v Trenčíne mal v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoE/298/2016 zrušiť uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 59Er/133/2016-40 z 01. 03. 2016, prípadne toto rozhodnutie zmeniť tak, že súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie udelí.

14. Oprávnený ďalej vyslovil názor, že odvolací súd porušil princíp prejudiciality zakotvený v § 194 ods. 2 C. s. p., uvedený v judikáte R 40/2013 a ďalších rozhodnutiach Slovenskej republiky, konkrétne v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/l/2016, uznesení Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/302/2016, uznesení Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Er/1972/2015, uznesení Okresného súdu Skalica sp. zn. 5Er/1168/2013 a uznesení Okresného súdu Košice I sp. zn. 20Er/2156/2013.

15. Oprávnený tvrdí, že exekučný súd má právo zastaviť exekúciu podľa § 57 EP, rovnako môže povoliť odklad exekúcie podľa § 56 EP, nemôže však zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 EP pri rozhodcovskom rozsudku vydanom podľa zákona č. 244/2002 Z. z., ktorý nemal žiadnu formálnu vadu. Poukázaním na uznesenie NS SR sp. zn. 2 ECdo 135/2013 z 30. 09. 2013 vyslovil, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, preto exekučný súd je povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu, v opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 11/2011-52, uznesenie NS SR sp. zn. 3 MCdo 11/2010 a rozsudok NS SR 6 Sžf 79/2013.

16. V ďalšej časti dovolania sa oprávnený vyjadril k definícii a výkladu ustanovení § 1 a § 3 zákona 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom od 01. 01. 2015, v ktorom je novodefinovaná arbitrabilita stáleho rozhodcovského súdu, dôvodiac súčasne modelovým zákonom UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration v znení zmeny z roku 2006.

17. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené tvrdenia oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu č. k. 2CoE/298/2016-126 zo dňa 15. 11. 2016, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 59Er/133/2016-40 zo dňa 01. 03. 2016 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Súčasne si uplatnil plnú náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

18. K dovolaniu oprávneného sa písomne vyjadril povinný (písomným podaním zo dňa 16. 02. 2017 na č. l. 145 -149), ktorý zastal názor, že vo veci konajúce súdy pri rozhodovaní postupovali správne, v súlade s platnými právnymi predpismi SR a v rozsahu svojich právomocí, a teda že dovolanie oprávneného je nedôvodné.

19. Vyjadrenie povinného k dovolaniu oprávneného, zaslal súd prvej inštancie v súlade s ust. § 436 ods. 4 C. s. p. oprávnenému, ktorý vo svojom vyjadrení (z 08. 03. 2017 na č. l. 151 - 155) zotrval na tvrdeniach a argumentoch uvedených v dovolaní.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť.

21. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

22. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

23. V preskúmvanej veci oprávnený namietol vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. tvrdiac, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, pretože sa nevyšporiadal s jeho námietkami v odvolaní podanom proti uzneseniu prvoinštančného súdu.

24. K prípustnosti dovolania v exekučných veciach z dôvodu existencie väd zmätočnosti vymenovaných v § 420 C. s. p., Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Oboer/25/2017 zo dňa 14. 02. 2018 uviedol, že „...právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 420 C. s. p.) pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. ...Vzhľadom na charakter rozhodnutí, ktoré sú vydávané v exekučnom konaní v zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku, žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. Okrem charakteru rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že v exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymozenie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymozenie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie. ... Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, v exekučnom konaní predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil, a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok ako osobitný zákon v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie. V zmysle tohto ustanovenia je prípustné dovolanie proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/, g/, h/, k/, l/ a m/ Exekučného poriadku.“

25. Oprávneným napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutie vo veci samej nepredstavuje a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Na tomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že nevyhnutným dôsledkom právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia je zastavenie exekučného konania podľa § 44 ods. 4 EP.

26. V ďalšej časti dovolania oprávnený dôvodil prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p., teda tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), súčasne že je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

27. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 C. s. p.).

28. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., musí ísť o otázku právnú (teda nie o skutkovú otázku). Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie tak otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod., ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení (k tomu aj 3Cdo/158/2017).

29. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 z 26. 02. 2010). Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia.

30. Oprávnený napriek tomu, že v dovolaní rozsiahlym spôsobom opísal okolnosti, s ktorými vyslovil nesúhlas, poukazujúc aj na viaceré rozhodnutia okresných súdov, Krajského súdu v Bratislave, Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR, jeho dovolanie nezodpovedá vymedzeniu spôsobom, aký predpokladá ustanovenie § 432 C. s. p..

31. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že oprávnený zjavne namieta postup exekučného súdu, ktorým dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva medzi oprávneným a povinným nebola uzatvorená platne. Skúmaním obsahu rozhodcovskej zmluvy (doložky) však exekučný súd realizoval svoje oprávnenie v procese dokazovania vykonaného listinným dôkazom (zmluvou), predstavujúcim skutkový podklad pre vyvodenie záverov, majúcich povahu skutkových zistení. Ako však bolo spomenuté vyššie, otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 C. s. p. môže byť len otázka právná, k riešeniu ktorej súd pristupuje až po vyriešení skutkovej otázky (resp. skutkových otázok).

32. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie oprávneného neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny dovolací prieskum, nakoľko dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

33. Súčasne dovolanie v časti, v ktorej oprávnený namietol existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je procesne prípustný.

34. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.